

za účasti: Združenia na ochranu občana spotřebitele HOOS

Výrok

- 1) Odpovědnost členského státu za škody způsobené jednotlivcům porušením unijního práva rozhodnutím vnitrostátního soudu může být založena, pouze pokud takové rozhodnutí vydá soud tohoto členského státu rozhodující v posledním stupni, což stran sporu v původním řízení musí ověřit předkládající soud. Pokud tomu tak je, může rozhodnutí tohoto vnitrostátního soudu rozhodujícího v posledním stupni představovat dostatečně závažné porušení unijního práva, které je s to založit uvedenou odpovědnost, pouze tehdy, pokud takovým rozhodnutím uvedený soud zjevným způsobem porušil použitelné právo nebo pokud k tomuto porušení došlo navzdory ustálené judikatuře Soudního dvora v dané oblasti.

Nelze mít za to, že vnitrostátní soud, který před vydáním rozsudku ze dne 4. června 2009, *Pannon GSM* (C-243/08, EU: C:2009:350), neposoudil z úřední povinnosti v rámci nuceného výkonu rozhodčího nálezu, kterým bylo vyhověno žalobě na zaplacení pohledávek na základě smluvní klauzule, jež musí být považována za zneužívající ve smyslu směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, zneužívající charakter této klauzule, i když měl za tímto účelem k dispozici nezbytné informace o právním a skutkovém stavu, zjevným způsobem postupoval v rozporu judikaturou Soudního dvora v dané oblasti, a dopustil se tak dostatečně závažného porušení unijního práva.

- 2) Pravidla týkající náhrady škody způsobené porušením unijního práva, jako jsou pravidla týkající se vyčíslení takové škody nebo vztahu mezi návrhem na náhradu této škody a případně jinými dostupnými právními prostředky, jsou upravena vnitrostátním právem každého členského státu v souladu se zásadami rovnocennosti a efektivity.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 245, 27.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. července 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – Verein für Konsumenteninformation v. Amazon EU Sàrl

(Věc C-191/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 864/2007 a nařízení (ES) č. 593/2008 — Ochrana spotřebitelů — Směrnice 93/13/EHS — Ochrana osobních údajů — Směrnice 95/46/ES — Kupní smlouvy uzavřené on-line se spotřebiteli s bydlištěm v jiných členských státech — Zneužívající klauzule — Všeobecné smluvní podmínky obsahující ujednání o volbě rozhodného práva ve prospěch práva členského státu, ve kterém má společnost své sídlo — Určení práva rozhodného pro určení nepřiměřeného charakteru ujednání obsaženého ve všeobecných smluvních podmínkách v rámci žaloby na zdržení se jednání — Určení práva rozhodného pro zpracování osobních údajů spotřebitelů“

(2016/C 350/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Verein für Konsumenteninformation

Žalovaná: Amazon EU Sàrl

Výrok

- 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) musí být vykládána v tom smyslu, že aniž jsou dotčena ustanovení čl. 1 odst. 3 obou těchto nařízeních, musí být právo rozhodné pro žalobu na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů podanou proti používání údajně nepřipustných smluvních ujednání podnikem se sídlem v jednom členském státu, který uzavírá smlouvy formou elektronického obchodního styku se spotřebiteli s bydlištěm v jiných členských státech, a zejména ve státě sídla soudu, určeno v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízením Řím II, kdežto právo rozhodné pro posouzení daného smluvního ujednání musí být vždy určeno na základě nařízení Řím I, a to bez ohledu na to, zda je toto posouzení prováděno v rámci individuální žaloby či kolektivní žaloby.
- 2) Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládán v tom smyslu, že ujednání obsažené ve všeobecných smluvních podmínkách obchodníka, které nebylo sjednáno individuálně, a podle kterého se právem členského státu sídla tohoto obchodníka řídí smlouva uzavřená formou elektronického obchodu se spotřebitelem, je zneužívající klauzule v rozsahu, v němž uvádí tohoto spotřebitele v omyl tím, že u něj vyvolává dojem, že se na smlouvu použije pouze právo tohoto členského státu, aniž spotřebitele informoval, že se na něj na základě čl. 6 odst. 2 nařízení Řím I vztahuje ochrana, kterou mu zajišťují imperativní ustanovení práva, které by bylo rozhodné v případě neexistence tohoto ujednání, přičemž přísluší vnitrostátnímu soudu, aby ve světle všech relevantních okolností tuto skutečnost ověřil.
- 3) Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že zpracování osobních údajů prováděné podnikem elektronického obchodu se řídí právem členského státu, na který tento podnik zaměřuje svou činnost, pokud se prokáže, že tento podnik zpracovává dotyčné údaje v rámci činností provozovny nacházející se v tomto členském státě. Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit, zda tomu tak je.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 221, 6.7.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. července 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni v. Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-240/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sítě a služby elektronických komunikací — Směrnice 2002/21/ES — Článek 3 — Nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů — Směrnice 2002/20/ES — Článek 12 — Správní poplatky — Uplatnění ustanovení použitelných v oblasti veřejných financí, jakož i ustanovení o omezování a racionalizaci výdajů orgánů veřejné správy na vnitrostátní regulační orgán“

(2016/C 350/11)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Žalovaní: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze